



Анто Готовина, пустилов, легионар, србомрзац, егзекутор, клептоман, спроводилац геноцида, речју: прави наследник имењака који се презивао Павелић. Додуше без манира свог претка, али то је у принципу то.

Оптужили човека, добио неку смејурију од казне, као, нешто је забрљао против међународног права, истерао пар стотина хиљада људи и то је то. За неких 10 година, ако не и мање, видећете како ће, тада још увек добродржећи Анто, бити дочекан и третиран. Херој, спасилац, ведриће он још Хрватском.

Кажем, оптужили га као за акцију коју они зову „Олуја“, а ја је зовем геноцид, али нико не спомиње како је дотични почео злочиначку каријеру, нико се не сећа шта га је то вишло у врх, уз скут Фрањи и другој банди. Који су му почеци злочина и чиме се доказао. Сазнао сам па ћу вам, после дужег увода све потанко објаснити.

Нећу да верујем да су нам новинари неписмени, знам да нису. А да имају цензуру снажну као америчко убеђивање, то знам. Када је Готовина у Хагу почастован са само 24 године затвора, а наши медији то објавили као врхунац правде, постало је очигледно да нам је сензибилитет за правду одавно туп, и брига за опште добро изгубљена.

Бивши легионар ће тако одлежати смешну казну за несумњив геноцид и највећи масовни егзодус после другог светског рата, а затвор му је разрезан исто као да је у савезној америчкој држави Висконсин заједно са неким Порториканцима организовао уличну продају дроге и приликом хапшења ранио полицајца.

Заиста, када сте последњи пут чули да се погроми из маја 1995. године (Западна Славонија, део Босанске Крајине), августа 1995. године (читава Српска крајина) и септембар и октобар (добар део Босанске Крајине), називају правим именом. Јесте ли приметили да их и наши медији послушно крсте са „Бљесак“, „Олуја“ итсл, једино им фали још неки надимак па да онда сви заједно тепамо тим „акцијама“ као малој деци.

Геноцид. Харис Силајџић само о њему прича од 1992. године. Страдају 2 човека од снајпера на улици – геноцид. Погодиш станицу полиције под контролом муслиманске ратујуће стране – геноцид. И шта ћеш!? Што молили од бога измолили, односно што понављали то и научили, и сад цео свет углас геноцидише и кука. А ми тепамо и као анализирамо „акције“.

Нема ту баш много простора за анализу. Знаш где си био, а где те више нема. Знаш колико нас је било и колико нас сад нема. Кад ти у Сарајеву зафали 168.000 (словима:једнастотинашесетосамхиљада) Срба, шта је то.

Па ако је онолика кукњава за Сребреницом (у реду, прихватам да је било ратних злочина у јулу 1995, али су исти толико предимензионирани да друге злочине поменути не можеш, иако су по броју страдалих и укупним последицама далеко већег обима) шта да раде Срби Сарајлије?

Сто шездесет осам хиљада људи. Пола Новог Сада. Пола Бања Луке. А нисам у последње време приметио да се страдање Срба из Сарајева помиње, а нарочито се не помињу бројке, а ја причам само о протеранима.

Где је још најмање 5 хиљада убијених у том граду мимо војних акција? Где је исто толико затворених и мучених, где су наше силоване жене, имају ли оне право да саберу бројке и закључе исто што и 1941?

ГЕНОЦИД! Али, нико не изговара. Па знате шта, у обичном поступку за надокнаду нематеријалне штете се утврђује интензитет и трајање *последице*, а ми у Србији имамо најмање 1.000.000 људи са директном последицом (насилна смрт, тежак инвалидитет, нестанак блиске особе, протеривање, противправно лишење слободе, тешка нарушења здравља цивила и заробљеника, уништена имовина, оштећена имовина, губитак посла, губитак права на стан, губитак права на пензију, губитак права на радни стаж, повреда права из области породичних односа, губитак права на наслеђивање, угрожена слобода кретања, немогућност исходавања личних докумената, претња физичким прогоном), и најмање још толико људи са индиректном последицом (блиска родбина, пријатељи, кумови) који због ратног сукоба и геноцида друге стране трпе штету.

Пише: Мироје Јовановић
недеља, 12 јун 2011 19:45

Добро, ајде још мало математике. Нека ми не замере сународници што њихове судбине рачуном осликавам, али тако ће ми бити лакше да појасним дубину самопреваре у коју смо ушли. Дакле, неко ти протера од 1991. до 1995. најмање пола милиона људи. У тај број рачунам и нпр. Сарајлије које су протеране, па после Муслимани тврдили да ти људи опседају сопствени град. Пуштају се потресни филмови, севају блицеви на Маркалама, а нико не пита:

Људи, па где вам је пола града нестало?

А не, то нико не пита, а ако случајно неко, као ја сада богохулно јасно укажем на проблем, РТС (Б92 не помињем, код њих је то у редовној прогамској шеми) одмах пусти филм о томе како је Карацић коцкар, или о томе да је Милошевић волео виски, па је ујутро увек пио јогурт да се истрезни. Чекај пријатељу, не питам те то, него: *где су нам бре људи* ??
?

Протераш четврт милиона људи из Крајине, успут мало попалиш *све*, мало бомбардујеш колоне цивила, мало силујеш и вадиш очи, и нико, али баш никад и нико од наших не употреби ту, очигледно само муслиманским жртвама намењену реч,
геноцид

И човек доби 24 године. Хрвати плачу, ми аплаудирамо, и нико се не пита: ко је тај човек и кад је почео Србе да убија? Хаг нам одговор на то питање не даје. Нигде нема помена о данима када се млади легионар доказивао газди у Загребу, а где ћеш озбиљнијег доказа од српске главе.

Значи, пресмешно тужилаштво пресмешног суда као период интересовања у односу на Готовину поставља 1995. годину, и тиме потпуно фалсификују нагли успон овог нечовека. Ни речи о томе шта је дотични радио 1992. године.

У Измењеној спојеној оптужници тужилаштва у Хагу од 27. марта 2008. године, у предмету под бројем ИТ-06-90-Т на страни 1. наводи се:

„По повратку у Хрватску у липњу (јуну) 1991. именован је начелником органа за операцијске и наставне послове 1. бригаде Збора народне гарде (даље у тексту: ЗНГ). Од вељаче (фебруара) до свибња (маја) или липња (јуна) 1992. био је замјеник заповједника посебне постројбе Главног стожера Хрватске војске (даље у тексту: ХВ). Од свибња (маја) или липња (јуна) до листопада (октобра) 1992. био је распоређен у Хрватско вијеће обране (даље у тексту: ХВО).“

Наведени опис животног пута лажног генерала није потпун, и то не случајно, односно у целости је избегнуто помињање периода у коме је Готовина био командујући ХВО у општини Ливно (Босна и Херцеговина).

На веб страници <http://www.vojska.net/hrv/zivotopis/g/gotovina/ante/> проналазимо податак да је “У 1992, пуковник Готовина је постављен за заповједника снага [ХВО-а](#) Опћинског стожера Ливно с задаћом обране ширег подручја Ливна“.

На блогу: <http://www.blog.hr/print/id/1610840995/ante-gotovina-biografija.html> се такође наводи следеће: „1992. - Одлази у Херцеговину и постаје заповједник снага Хрватскога вијећа обране за подручје Ливна“. Исте чињенице се наводе и на „Фејсбук“ профилу под називом : „АНТЕ ГОТОВИНА за Предсједник ХР“.

Значи, сасвим је извесно да је Готовина у 1992. години вршио дужност команданта ХВО у Ливну, а како ова чињеница, како смо видели, није наведена у оптужници (смејалици), уз посебну напомену да је дана 8. августа 1992. године извршена општа рација над Србима у Ливну, потпуно је јасно да су ЛИВАЊСКИ ДАНИ Анте Готовине намерно избрисани из његовог Хашког досијеа, а ево и зашто.

На велику бруку свих српских медија, „Дневни Аваз“ (дневни лист који излази у Сарајеву) је дана 16.01.2011. године објавио текст под насловом:

„Хоће ли Тужилаштво БиХ процесуирати Анту Готовину и његове потчињене?“, а наведени текст сам преузео са адресе: <http://www.dnevniavaz.ba/vijesti/iz-minute-u-minutu/>

[24785-hoce-li-tuzilastvo-bih-procesuirati-antu-gotovinu-i-njegove-potcinjene.html](http://www.ustr.gov/press/releases/2011/06/12/24785-hoce-li-tuzilastvo-bih-procesuirati-antu-gotovinu-i-njegove-potcinjene.html)

У тексту се између осталог наводи:

„Директор Центра за истраживање ратних злочина РС Јанко Велимировић изразио је очекивање да ће Тужилаштво БиХ процесуирати хрватског генерала Анту Готовину због ратних злочина почињених над Србима на подручју Ливна и Купреса 1992. године, те завршних операција Хрватске војске у љето и јесен 1995. године у БиХ.“

И још:

„Припадник мировне мисије УН у бившој Југославији Стефан Ван Зантен оптужио је хрватског генерала Анту Готовину да је 1992. године командовао у БиХ на подручју гдје су српски цивили злостављани и депортовани. Као припадник мировне мисије УН Зентен је 1992. боравио у БиХ, а о проживљеној трауми са прве линије фронта, због чега је након 19 година оболио од пострауматског стресног поремећаја, свједочио је у прилогу недјељног магазина холандске државне телевизије. Он је говорио да се сјећа *слика убистава, мучења, пребијања у логорима смрти и депортација српских цивила, као и Готовине, за кога у прилогу наводи да је командовао неким мјестима, које је сам прошао, преносе хрватски медији.*“

Дакле, муслимански медији преносе, хрватски медији преносе а српски медији причају о геј паради и краставцима, само да се не дај боже не увреде комшије и не помене нека српска мука.

Да речи холандског војника и српског делатника нису просто наглабање говоре нам и злочини за које се сумња да их је Готовина лично починио, и у ком смислу су пре 16,17 година сведоци давали саслушавани и подаци прикупљани.

Тако сам на веб страници <http://www.udruga-gavran.hr> чији је поносни власник „Средиште гардијско за специјалистичку обуку дочасника "Дамир Томљановић - Гавран" пронашао

Пише: Мироје Јовановић
недеља, 12 јун 2011 19:45

један део у коме се са поспрдним тоном говори о оптужбама за злочине за које се сумња да је Готовина лично изршио.

Иначе, наведена „Удруга“ је „постројба која је основана 17. травња 1994. године у Шепуринама код Задра на иницијативу генерала Анте Готовине, а заповједник постројбе био је бригадир Вернер Илић.“

Е, на сајту те „Удруге“, конкретно (да не буде да измишљам) пронађох текст под називом: „[На основу оваквих извјешћа хапсе се хрватски бранитељи V \(попис није коначан\)](#)“ у коме се уредници сајта смеју над чињеницом да је се њиховим „саборцима“ ставља на терете исто што и њиховим прецима у периоду од 1941 до 1945 године.

У том смислу се конкретно наводи:

„I-178

КВАЛИФИКАЦИЈА ДЕЛА: Намерно убијање цивила.

МЕСТО И ВРЕМЕ: Ливно, 13/14 април 1992. године.

КРАТАК ОПИС: **Владимир Митранић, рођен 1938. године у Ливну од оца Радета, био је угледан Србин. Раније је био јавни тужилац, а задњих 20 година бавио се адвокатуром.**

Он је међу првим Србима убијен у Ливну, у свом стану, у ул. Браће Латинића. Према траговима убијен је устрелном раном у пределу леве слпоочнице. Истовремено у његовом стану убијена је и његова пријатељица Пашалић Катица, која је имала две устрелне ране с леђа и четири с преда.

Из стана су тада одузете вредне ствари као, и путничка возила Митранићев "Опел ида" и Пашалић Катице "Мерцедес".

Обзиром да је Ливно тих дана било потпуно блокирано и кретање ограничено, ово је могло бити учињено једино од припадника ХОС-а.

ИНДИЦИЈЕ О ИЗВРШИОЦУ:

1. Готовина Анте, командант хрватског већа одбране у Ливну.

ДОКАЗ: Записници о саслушању сведока најближих рођака пок. Митрановића који се налазе у документацији Комитета под бројем 205/7-94.

I-182

КВАЛИФИКАЦИЈА ДЕЛА: Намерно убијање цивила.

МЕСТО И ВРЕМЕ: Село Велики Губер код Ливна, 27. април 1992. године.

КРАТАК ОПИС: 27. априла у току ноћи дошли су у село припадници хрватске војске **кој и су повели са собом Радета Весу и Манојла, чија су тела нађена у селу Гастине код Ливна после осам дана.**

Хрватска полиција дала је објашњење да су они почели да беже, па да су тако убијени.
ИНДИЦИЈЕ О ИЗВРШИОЦУ:

1. Готовина Анте, командант ХВО у Ливну.

ДОКАЗ: Записник о саслушању Раца Драгице, пред истражним судијом Основног суда у Приједору, 1. јула 1994. године у предмету Кри.96/94, који се води у документацији Комитета под бројем 205/94-23.

VIII-027

КВАЛИФИКАЦИЈА ДЕЛА: Разаране богомоља, гробља, културних и историјских споменика.

МЕСТО И ВРЕМЕ: Ливно, мај - јун 1992. године.

КРАТАК ОПИС: Спомен костурница у Ливну у којој су били сахрањени у капели посмртни остаци ливанских Срба, који су били убијени од стране усташа за време Другог светског рата, је била минирана, а капела запаљена.

Припадници ХОС-а су из остатака костурнице узели лобање жртава које су причврстили за хаубе возила у којима су се кретали по Ливну.

ИНДИЦИЈЕ О ИЗВРШИОЦУ:

1. Готовина Анте, главни командант ХВО у Ливну,

2. Баковић Мирко, председник општине у Ливну.

ДОКАЗ: Записник о саслушању сведока И.М. пред истражним судијом Окружног суда у Ваљеву који се налази у документацији Комитета под бројем 205/7-94.“

Да будем искрен, не знам одакле Хрватима овако прецизни подаци о ономе што може бити предмет оптужбе против Готовине, и гомиле других, а и не интересује ме много. Знам само да се они смешкају, задовољно, јер су циљ који им је поставио Анте Старчевић, започео Анте Павелић, а технички извео Анте Готовина, испунили у целости.

Тај циљ је био и остао ТОТАЛНИ ГЕНОЦИД, привремено обустављен 1945, настављен 1991, а млади легионар је већ 1992 године доказао да је жедан људске крви, па му је 1995 године припала част да се коначно обрачуна са „пасјим накотом зрелим за сјекиру“ (А.Старчевић) и учествује у највећој европској срамоти у 20. веку.

Да сам се којим случајем нашао у кожи Анте Готовине у тренутку када се изриче казна од 24 године затвора као санкција за толике смрти и патње, ја се не бих жалио. Ја бих

Ливањски дани Анте Готовине

Пише: Мироје Јовановић
недеља, 12 јун 2011 19:45

уместо жалбе, на ту пресуду ставио један Ј.

Аутор је адвокат из Новог Сада и сарадник [Српског културног клуба](#)